

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sanctorvm Qvinqvaginta Ivris-Peritorvm Elogia

Roberti, Johannes

Leodii, 1632

S. Hvbertvs Episcopvs Leodiensis, Gallvs, Aqvitanvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45032

S. HVBERTVS

I. EPISCOPVS LEODIENSIS,
GALLVS, AQVITANVS.

ASSERTIO IVRISPER.

Antiquus Author vitæ Sancti
HVBERTI parte I. C. I.

HVBERTVS erat COMES PALATII.

Hic paulum herendum, Lector ami-
ce, vt tibi explicem, quâ ratione,
Comitem esse Palatij secum trahat, Esse
IVRISCONSULTVM. Hauriam aliquid
ex ijs, quæ ipse scripsi in Notis meis ad
illud, cap. I. n. 17. vbi ita aio:

Hi Comites in Galliâ esse solebant
IUDICES Ordinarij. Itaque Gregorius
Turonensis, de S. Nicetio agens, Ar-
mentarium Comitem ait, *Lugdunensem*
Vrbem POTESTATE IVDICIARIA gu-
bernasse. Carolus Magnus in Capitulari,
lib. 4. cap. 5. vetat, Comitem de IUSTI-
TIA FACIENDA se excusare; iubetque
vt SCABINOS suos habeat. Vide idem
Capitul.

Capitul. lib.2. cap.6. Hæc æquo, & erudito homini cuius sufficient, vt S. HVBERTVM, PALATII COMITEM IVRISCONSULTVM fuisse, sibi persuadeat.

Iam, de eius Vitâ, Sanctitate, Virtutibus, quid ego hic multis agam, cum totam eius Historiam volumine satis amplo, ante plures annos ediderim? Inde petat, cui lubebit. Quia tamen liber ille non omnibus ad manum est: pauca, & strictim ista indico:

S. HVBERTVS nobilissimâ stirpe editus, (quippe Parente utroque è Regio Francorum sanguine, longâ serie propagato) condigno studio, & ab illis, & à sanctissimâ Matronâ Odâ, amitâ suâ, ad pietatem educatus est. Vix adoleuerat, cum truculenti illius Ebroini tyrannidem fugiens, in Austrasiam, ad cognatum Principem Pipinum venit.

Venationi dum operam dat, Crucifixi inter cerui cornua, prodigioso conspectu recreatus, & sermone instructus, Lambertum Sanctum Pontificem adit; à

quo in alium virum, DEO intus operante mutatus: nihil prius habuit, quàm vt à se pœnas exigeret ob vitam superiorem, iuuenili licentiâ, minus ex pietate actam.

Tum eodem Numine instigante, Romam petijt, Principum Apostolorum sacra pignora veneraturus. Ibi de cari Magistri Lamberti pretiosâ morte diuinitus admonitus & ipse, & Pontifex S. Sergius, piam altercationem ineunt; dum HVBERTVM Sergius Tungrensem Episcopum esse iubet, HVBERTVS indignum se eo fastigio clamitans, oblatam dignitatem refugit. Litem diremit DEI Angelus, Pontificalia Martyris Lamberti & indumenta, & ornamenta afferens: diremit & DEI Mater, prodigiosam illam stolam mittens, quæ hodieque, post octo seculorum volumina, post quotidianos ferè forficis morsus (vtar S. Paulini verbis, dum de Christi Cruce loquitur) *In materiâ insensatâ vim viuam tenens; ita ex illo tempore, innumeris penè quotidie hominum votis, lignum suum*
(byssum,

(byssum, aurumvè suum) *commodat, vt detrimenta non sentiat, & quasi intacta permaneat, quotidie diuiduam sumentibus; & semper totam venerantibus.*

Sed hæc pluribus, & explicatius mihi scripta sunt in Historiâ.

Redit cum Stolâ sanctâ Episcopus HVBERTVS, & Vitam verè Episcopalem agit; id est Virtutibus eo gradu dignis coruscantem; quas hîc non attingam, ne longius, vel inuitus abripiar.

Post annos vitæ ferè 72. Episcopatus 31. sanctissimè moritur Christi Domini anno 727.

Eum Miracula, & diuinitus patrata Prodigia ita toto orbe celebrem reddiderunt, vt perpetuo eius, ac multiplici cultu, ex eo tempore, multifariam propagato, vel parum Christianus censeatur, qui ad solum HVBERTI auditum nomen, non tangatur religione: vel planè idiota, qui illud, eiusque gloriam ignoret.

Obijt Anno Christi 727. 3. Nouemb.